

[Bindslev.]

Raadet, og da tillige den Sagkundskab, der udkræves af Raadet, er af en saa alsidig Karakter, som Tilfældet er, begrunder ogsaa dette den foreslaaede Udvidelse af Medlems-tallet, for at den størst mulige Sagkundskab kan være repræsenteret i Raadet. Det har ganske vist hidtil været saaledes, at for saa vidt Retslægeraadets Medlemmer ikke i de enkelte Tilfælde mente at sidde inde med den tilstrækkelige Sagkundskab, har de tilkaldt Specialister, men det siger sig selv, at det er ønskeligt, at Sagkundskaben som saadan er repræsenteret saa alsidigt som muligt inden for Raadet. Denne Side af Lovforslaget kan derfor af rent saglige Grunde faa mit Partis Tilslutning. Det er ganske klart, at en saadan Udvidelse af Raadet og dets Virksomhed maa medføre stigende Omkostninger, og for disse er der jo gjort Rede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Hvorvidt Overslaget over disse Omkostninger vil holde, eller om saa store Omkostninger er nødvendige, skal jeg her unnlade at sige noget nærmere om; det vil der være Anledning til at komme ind paa i det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget henvises til en velvillig Behandling og nærmere Prøvelse i Udvalg og derefter til Gennemførelse i dette høje Ting.

Inger Gautier Schmit: Retslægeraadet stammer fra Loven af 1909, idet det er en integrerende Del af Loven om hele Sundhedsstyrelsen her i Landet. Der foreslaas nu en særlig Lov omhandlende Retslægeraadets Organisation og hele Arbejdsform, og der sker herigennem en Udvidelse af Retslægeraadet og af dets Arbejdsmetoder.

Retslægeraadet har selv anmodet den højtærede Justitsminister om at faa sit Arbejde og Arbejdsomraade undersøgt, og en Kommission har afgivet en Betænkning, der gaar ud paa at imødekomme Retslægeraadets Ønske om en Udvidelse af sit Medlemstal. Vi fra vor Side har med Interesse læst den Betænkning, der foreligger om hele dette Spørgsmaal, og i fuld Forstaaelse af, at Retslægeraadet er en Institution af den største Betydning for Befolkningen gennem de mange vigtige Retsafgørelser, der her finder Sted, er vi selvfølgelig ogsaa i høj Grad interesserede i, at dette Raads Arbejdsform bliver en saadan og Raadet selv af en saadan Kvalitet, at de Kendelser, der udgaar fra Raadet, er fuldt ud betryggende for Befolkningen. Vi maa imidlertid paa den anden Side mene, at den Afgørelse, Flertallet inden

for Kommissionen er kommet til, og som Ministeren har tiltraadt, paa ny bør tages op til Drøftelse i et Udvalg, idet vi maa mene, at den Løsning af Opgaven, man har valgt, nemlig at forøge Raadets Opgaver og at forøge dets Medlemsantal, ikke er heldig; man burde være gaaet en anden Vej, nemlig at aflaste Raadet for Opgaver, saaledes at man ikke behøvede at forøge Antallet af dets Medlemmer som her foreslaaet.

I det hele taget mener vi, at der er forskellige Spørgsmaal, der her bør tages op til Overvejelse, idet vi befrygter, at der gennem Lovforslaget vil finde en unødigt stor Centralisation af Sager Sted, hvad der muligvis kunde undgaas ved at henlægge Sager til andre kompetente Forsamlinger. Vi staar jo over for i en nær Fremtid at skulle have hele Embedslægevæsenet frem til Behandling her paa Rigsdagen, og vi mener, at et Spørgsmaal som hele Retslægevæsenets Ordning burde knyttes sammen med de Overvejelser, der finder Sted med Hensyn til Embedslægevæsenets Ordning. Vi mener nemlig, at en Del af de Sager, der nu bliver centraliseret og inddraget under Retslægevæsenet, maaske i større Grad, end hidtil er sket, kunde henlægges til andre Autoriteter, til Landets Embedslæger. Det er altid upraktisk at berøve en bestaaende Institution en Del af dens vigtigste Opgaver og derved ligesom ikke tillægge den det rigtige Ansvar, og vi mener, at man gennem denne Centralisation fratager de dygtige Embedslæger, vi har ude omkring i Landet, Opgaver, ligesom vi mener, at man kunde aflaste Retslægeraadet ved at henlægge visse Sager til Afgørelse enten af Embedslæger eller af de dygtige Sindssygelæger, vi har ude omkring.

Dertil kommer, at vi i de senere Aar har faaet et Universitet i Jylland, ligesom der findes betydelige Sindssygeanstalter med dygtige Sindssygelæger. Ved de Institutioner i Tilknytning til Universitetet, hvor der doceres Retsmedicin, har man selvfølgelig Sagkundskab, og vi mener derfor, det bør tages op til Overvejelse i Udvalget, om der ikke skulde kunne tænkes en Decentralisation bort fra København, ved at en Del af Sagerne blev lagt over til et Auditorium i Jylland.

Vi har altsaa den fulde Opfattelse af det vigtige i, at et Retslægeraad, hvad enten det er her eller der, arbejder under saadanne Forhold, at ikke Stoffets overvældende Mængde og Papirbunkernes Højde gør Resultatet af Overvejelserne overfladisk, og vi vil derfor med den største Interesse gaa ind i et Samarbejde i det Udvalg, som jeg